

Tot allò que un
bon dissenyador
hauria de tenir
en compte... Tot
allò que una
escola de
disseny hauria
d'ensenyar als

seus alumnes... I
tot allò que una
associació de
dissenyadors o
un centre educa-
tiu en disseny
gràfic podria
divulgar..

Tot

Pròleg	7
Protocols Nova Era per a impressió òfset i digital	10
Com lliurar les arts finals a la impremta	10
Documents en obert (no en PDF).	10
Imatges en RGB.	10
Imatges en blanc i negre	11
Proves de color	12
Tintes	13
H-UVI	13
Vegetals / grasses	14
Oxidatives	14
Fluorescents	14
Hexacromia	14
Ecològiques	14
Colors Pantone	15
Vernissos.	15
Vernís gras	15
Vernís acrílic	15
Vernís UVI serigràfic	15
Trames.	16
Papers.	16
Estucats mat / brillant	17
Volum	17
Porosos	17
Serigrafia.	18
Tintes aromàtiques	18
Amb textura	18
Relleu	18

Altres aplicacions	18
Estampació.	19
Gravats de magnesi	19
Gravats de bronze.	19
Talls de llibres pintats	19
Encuny	19
Encuny de fleix	20
Encuny de bronze.	20
Encuny làser	20
Enquadernacions	20
Tapa dura o cartoné	20
Flexibook / Tapa íntegra	21
Cold Blue	21
Rústica o tapa tova cosida	22
Rústica o tapa tova fresada / americana.	22
Pur	22
Fil vist.	22
Altres	22
Papereries corporatives	23
Caixes / Fundes / Estoigs	24
Contracolats	24
R + D	25
Consells finals	26
Dades a tenir en compte en un pressupost	27
Ànima d'impremta	28

Tot

El motiu que ens ha impulsat a oferir aquesta breu guia amb els nostres coneixements sobre els processos industrials del tractament de la imatge, la impressió en òfset i els recursos propis de la indústria gràfica rau en la manca d'informació que tot sovint existeix entre el col·lectiu del disseny gràfic en relació a aquests temes.

És important que els dissenyadors mostrin interès en els processos de producció. I, en la mesura que representen el motor de la indústria, esdevé fonamental que eduquin els seus clients i sàpiguin discernir per què un treball té millors acabats que un altre i per què unes determinades tècniques d'impressió d'un catàleg –sobretot en papers porosos– poden oferir gairebé el doble de qualitat, definició d'imatge i detall que d'altres.

El cert és que són ben pocs els dissenyadors que s'involucren prou en la producció industrial de les feines que desenvolupen i encara menys els qui exerceixen una tasca pedagògica eficaç amb els seus clients.

Val a dir que no sempre els dissenyadors es reuneixen amb nosaltres –els industrials del sector– per optimitzar els costos.

A tall d'exemple, no tots els professionals pregunten pel tipus de vernís que s'utilitzarà. De fet, n'hi ha que ignoren quants n'hi ha i quin és més adequat en cada cas.

Pel que fa a les trames, alguns desconeixen la diferència entre les trames Sublima, d'una banda, i les convencionals i estocàstiques, per una altra. A més, no sempre valoren la possibilitat de treballar amb punt fi, perquè, com és ben sabut, com més tancat sigui el punt, més bona serà la definició.

De vegades succeeix que els dissenyadors lliuren les arts finals sense les explicacions pertinents quant a les imatges o al treball. Això ens impedeix de saber, per exemple, si hi ha fons de color que es re-

peteixen, si hi ha algun fons negre que necessiti coixí o doble passi o si les il·lustracions necessitaran algun tractament específic, entre moltes d'altres coses.

D'altra banda, ha esdevingut costum que les impremtes rebin els documents en format PDF, un fet que eximeix de responsabilitats l'impressor, ja que si el treball presenta un problema, l'error serà sempre del dissenyador.

Així mateix, les impremtes acostumen a treballar amb imatges en CMYK. No obstant això, els grafistes no sempre tenen la deguda cura en fer la conversió des RGB i, a vegades, ni tan sols es treballa amb la pantalla del monitor calibrada. Tot això, no cal dir-ho, és en detriment de la qualitat de la impressió.

Certes impremtes solen fugir dels papers porosos i opten per treballar amb papers estucats –i si són brillants, millor– ja que és possible imprimir-los amb més facilitat i rapidesa. Tampoc acorden amb el client quin vernís utilitzaran, ja que així podran aprofitar el que tinguin a la màquina en el moment de la impressió.

Els calendaris són un altre problema greu que acostuma afectar els processos de producció. Convé planificar cadascuna de les etapes bo i establint els temps necessaris per realitzar el disseny, el tractament de les imatges, les proves de color, l'enquadrernació, els acabats i totes les tasques relacionades.

Malauradament, alguns clients sol·liciten els pressupostos d'un dia per un altre, sense les especificacions pertinents, i encarreguen els treballs amb uns calendaris que resulten gairebé impossibles d'acomplir. Això obliga a les impremtes (sobretot si no tenen màquina de tintes H-UVI) a utilitzar certs recursos per accelerar els processos de producció, com ara la l'ús excessiu d'antimaculants, els quals, malgrat que ajuden a assecar amb rapidesa, fan que la superfície del paper quedi aspra.

La pressió, els calendaris, la rutina i el desconeixement són alguns dels factors que han donat lloc a una sèrie de pràctiques i costums en la producció gràfica que convindria millorar. El present manual busca contribuir a què això sigui possible.

NOVA ERA

Protocols Nova Era

Preferim sempre documents en obert (no en PDF)

Tal com s'ha comentat anteriorment, les impremtes s'estimen més rebre els documents per a producció en format **PDF** per evitar responsabilitats.

Ara bé, els treballs lliurats poden presentar certs problemes, com ara la manca de sang, l'existència de textos que requereixen sobreimpressió o rebentats, fons negres que necessiten algun coixí en funció dels textos reservats o fons grisos amb tendència a generar "barres" que s'han de minimitzar. Si el document està tancat en format **PDF** serà molt difícil fer els ajustos necessaris per obtenir un bon resultat.

És per això que **Nova Era** sempre demana els documents en arxius oberts provinents de programes adequats (**Adobe InDesign**, **Adobe Illustrator**, **QuarkXPress**, etc.). Això ens permet verificar de la primera a l'última pàgina i ajustar i perfilar totes les imatges.

Les imatges s'han de lliurar preferentment en mode RGB

El nostre departament de **R + D** porta més de **20 anys desenvolupant perfils exclusius** per aplicar a les imatges en funció del tipus de paper utilitzat per a la impressió. Això ens permet aconseguir que la impressió en papers porosos aconsegueixi gammes cromàtiques, detalls i contrastos entre blancs i negres gairebé idèntics als obtinguts en impressions sobre papers estucats.

Blanc i negre

La base d'una bona impressió en blanc i negre rau en com es realitza el bitò o el tritò abans d'entrar a màquines.

B / N a 1 tinta: acostuma a donar com a resultat un negre que anomenem "ala de mosca".

B / N bitò: es compon de Negre + 1 Pantone amb el que s'obté una gamma de grisos més gran.

B / N tritò: 1 Negre + 2 Pantone o 2 Negres + 1 Pantone, permet la màxima intensitat del negre i ampliar la gamma de grisos.

B / N de CMYK: usant un perfil adequat es pot combinar amb imatges en color en el mateix plec, per donar unitat cromàtica a tota la impressió i evitar "dominants" que envaeixin el blanc i el negre.

Són molt poques les impremtes que fan un ús adequat del bitò i el tritò; vet aquí la raó per la qual és tan difícil trobar al mercat llibres d'alta qualitat en blanc i negre.

A **Nova Era** decidim, juntament amb els dissenyadors, quina d'aquestes tècniques d'impressió convé usar en funció del paper i de la qualitat de les imatges disponibles.

Escàner de tambor per a negatius, diapositives i opacs

Escàner cilíndric Heidelberg
Escàner Hasselblad de tambor virtual
Escàner pla

És indispensable realitzar proves de color homologades

Només les proves de color homologables a Europa permeten garantir un resultat òptim en la impressió. Per tant, es desaconsella l'ús d'impressions làser, plotters o qualsevol altre tipus de prova que no respongui a aquests estàndards. Aquests protocols s'apliquen tant per a la impressió en òfset com per a la impressió digital **Indigo**. Cal assenyalar que, quan un dissenyador, fotògraf o il·lustrador desitja editar una petita quantitat de llibres, sempre intentem que el resultat sigui un producte amb una qualitat gairebé indistingible entre la impressió digital i l'òfset.

Informació d'utilitat per a la impressió en òfset

A continuació s'ofereix informació d'utilitat sobre els diferents materials i elements vinculats als processos d'impressió en òfset.

TINTES

L'elecció de les tintes correctes per al treball a realitzar és fonamental per aconseguir el millor resultat.

Tintes H-UVI

Aquestes tintes són més lluminoses que les convencionals i en determinats papers ofereixen un efecte molt similar al de la impressió en tòner digital. Per tant, és fonamental seleccionar bé el tipus de paper a l'hora d'utilitzar-les.

Es tracta de tintes amb molt bon resultat en treballs en blanc i negre, bitò o tritò. A més, un cop imprès, el paper surt totalment sec, cosa que permet estalviar-se el vernís en alguns casos, en funció del paper elegit i les imatges a imprimir.

En aquest sentit, cal assenyalar que hem imprès, per exemple, un llibre d'art en el qual hi ha tres tipus de papers (**Cyclus òfset**, **Munken i Splendorgel E.W.**). Un es va imprimir amb tintes convencionals, un altre amb tintes **H-UVI** i el tercer amb tintes **H-UVI** i vernís acrílic mat.

Tintes vegetals o grasses

Són les tintes utilitzades en més del 90% dels treballs. Dins d'aquesta gamma, en funció del preu, n'hi ha amb més o menys pigmentació. A **Nova Era** utilitzem un tipus específic de tintes per als papers estucats i un altre per als porosos.

Tintes oxidatives

S'usen en papers especials –com els vegetals, Curious, Pergamí, etc.– els porus dels quals impedeixen l'assecat de les tintes convencionals. Les tintes oxidatives s'assequen per si soles al cap d'unes hores.

A diferència de les convencionals, tenen un assecat en superfície, és a dir, de dalt a baix.

Tintes fluorescentes

Quan les tintes d'aquesta classe s'utilitzen en fons, es recomana fer dues passades de màquina. El resultat obtingut és espectacular.

Quan hi ha grans càrregues de tinta és necessari treballar amb infrarojos per ajudar a l'assecat.

Tintes hexacromia

Són tintes especials desenvolupades per a la impressió a sis tintes. Els colors són negre, cian, magenta, groc, verd i taronja.

Permeten obtenir colors propers a la manera **RGB**. No obstant això, i degut al seu alt cost, gairebé no es fan servir.

Tintes ecològiques

Són tintes més respectuoses amb el medi ambient. En l'actualitat, la seva utilització no presenta inconvenients, ja que ofereixen resultats pràcticament idèntics als de les tintes convencionals.

PANTONE

Per utilitzar la tinta adequada d'acord amb el sistema **Pantone**, cal emprar una guia de color de la marca. Mai s'ha de fer la selecció per visualització de pantalles.

Per a papers estucats, s'haurà de fer servir la gamma **Coated**, mentre que per als papers porosos, caldrà optar per la **Uncoated**.

Com es pot comprovar a la guia **Pantone**, en imprimir un color metàl·lic en un paper porós, no s'obté gens de brillantor. Si es desitja aconseguir un efecte brillant, es recomana utilitzar estampació.

VERNISSOS

Encara que moltes impremtes no li atorguen massa importància al vernís i solen utilitzar el que tenen "més a l'abast", per a nosaltres és un element fonamental en el procés d'impressió. El paper a utilitzar i el tipus d'imatges a reproduir en determinen l'elecció.

Vernís gras

Es fa servir per envernissar tot el plec o com a vernís de reserva (només en les fotografies) i pot ser mat, semi, brillant o molt brillant. A diferència d'altres impremtes, per evitar errors, nosaltres sempre ens encarreguem de realitzar el vernís reserva quan el document és definitivament tancat.

Vernís acrílic

És, al nostre parer, el millor vernís, tot i que no permet fer reserves. Una de les principals virtuts rau en el fet que no grogueja amb el pas

dels anys. Pot ser mat o brillant i ofereix un acabat més llis, suau i compacte que els altres.

TRAMES

Les trames i la lineatura són claus en una bona impressió i en la qualitat de les imatges. Les utilitzem en funció del tipus de paper i de les fotografies per obtenir el millor resultat. Les trames més fines no només permeten una reproducció més fidel sinó que també eviten l'efecte moiré.

Fem servir:

- Trama convencional (punt rodó, quadrat i el·líptic)
- Trama **Sublima** / híbrida (per a nosaltres, la millor)
- Trama **estocàstica** (amb diferents lineatures en microns)

Les lineatures es mesuren en l/cm o l/inch

PAPERS

Hi ha nombrosos fabricants i distribuïdors de paper, que ofereixen un ampli ventall de productes.

Els estucats són els papers més utilitzats perquè són més econòmics.

Els papers porosos ofereixen una gamma molt més gran i n'hi ha des molt econòmics (tipus fotocopiadora) a d'altres amb unes textures i un tacte molt agradables. En la gamma mitjana-alta se situen la ma-

joria de papers de **Fedrigoni** i **Antalis**, a més de les belles especialitats d'Anne Store. Aquestes darreres acostumen a ser més cares i funcionen mitjançant comandes, que sovint poden trigar setmanes a arribar. En triar aquests papers, és necessari disposar d'un calendari folgat en els terminis de lliurament.

Les gammes més usals són:

Papers estucats

Setí, mat i brillant (gamma més econòmica).

Papers volum

Comprenen una gamma econòmica i una altra de papers amb una bona relació qualitat-preu i de bonica textura, tipus **Tatami**, **GardaPat** i **Phoenix Motion**.

Papers porosos

Inclouen des dels papers de la gamma **Munken**, els **Freelife Vellum**, els **Olin** i els **Cyclus Offset** fins a d'altres més econòmics.

Cal assenyalar que, per als papers volum i porosos, és molt important definir els perfils que s'usaran i el tipus de trama que s'aplicarà. Molts impressors empen trames súper obertes que provoquen la pèrdua de definició i contrast, i que, en última instància, són un llast per al poder comunicatiu de la imatge.

Al departament de **R + D** de **Nova Era**, hem desenvolupat uns perfils exclusius per a les imatges en funció del tipus de paper sobre el que s'imprimirà. A més, sotmetem cada imatge a un tractament individualitzat per aconseguir que s'imprimeixi en papers porosos amb una qualitat molt pròxima a la d'un estucat i amb una trama Sublima superfina.

SERIGRAFIA

En general, els professionals de la impressió només utilitzen la serigrafia en papers de colors, per fer una reserva **UVI** brillant o mat. Malgrat això, les possibilitats de la serigrafia són enormes, encara que molt sovint desconegudes: aquesta tècnica ofereix un rang molt ampli d'efectes i solucions.

Tintes aromàtiques

Hi ha més de 100 olors diferents (fruites, flors, colònies, perfums d'ambient, tabac, regalèssia, xocolata, entre d'altres) que es poden aplicar al color de creació pròpia que més ens agradi.

Textures

Amb la serigrafia es poden crear textures tant de tacte fred com calent. És possible obtenir textures de fusta, tela texana, cuir, fruites (préssec i maduixa, per exemple), pa, mosaic, cordill i pilota de bàsquet.

Relleus

Així mateix, la serigrafia permet aconseguir efectes volumètrics i de relleu, que també es poden obtenir en reserves **UVI** brillant o mat.

Altres aplicacions i efectes

La impressió mitjançant serigrafia es presta a un gran nombre d'aplicacions. Per exemple, és possible utilitzar aquesta tècnica per imprimir sobre papers de colors o teles i per a treballs amb flocats. També permet aconseguir altres efectes, com superfícies luminiscentes o amb centelleigs mitjançant tinta **Glitter**, textures que es poden rascar i relleus per a lectura en Braille.

ESTAMPACIÓ

Aquesta tècnica permet la transferència, mitjançant pressió o calor, d'una pel·lícula sobre un suport imprimible, que pot ser paper, cartró, tela o un altre material. Hi ha diferents tipus de motlles per a estampar. Els més importants són els següents:

Magnesi

És el motlle més comú i econòmic. A més, és el que permet anar més ràpid en la producció. No és aconsellable per realitzar gravats de traços molt fins sobre teles.

Bronze

Probablement, és més indicat per a treballs realitzats sobre superfícies rugoses o que requereixin traços fins.

TALLS PINTATS DELS LLIBRES

En l'actualitat, el pintat dels talls de llibres en or, plata i hologràfics es fa mitjançant la tècnica de l'estampació. En canvi, quan s'utilitzen tintes fluorescents o de la gamma Pantone, els talls es pinten amb brotxa, pinzell o pistola.

ENCUNYS

Permeten realitzar figures retallades o incisions en superfícies com ara el cartró o el paper.

N'hi ha de tres tipus:

Fleix

És el més comú. Per obtenir un bon resultat, cal comptar amb una distància mínima per al tall de tres mil·límetres. En el cas de l'encunyat de tipografies, s'aconsella utilitzar fonts de pal recte i sense línies interiors.

Bronze

Menys utilitzat que l'encuny de fleix, té els mateixos requeriments.

Làser

És un procediment que permet realitzar talls perfectes, tot i que és més lent i car.

ENQUADERNACIÓ

Actualment hi ha diverses maneres d'enquadrar un llibre, cadascuna amb unes característiques pròpies.

Tapa dura o cartoné

És un tipus d'enquadració en la qual la tripa del llibre està folrada per una coberta rígida, generalment de cartró, que, alhora, acostuma a estar recoberta per un altre material. Un factor a considerar en les cobertes en tapa dura o cartoné és el calibre del cartró.

Components d'un llibre de tapa dura

Folre o coberta. Pot realitzar-se en paper, tela, Geltex, Vanol, Guaflex o cuir, entre molts d'altres. Són tants els materials diferents per folrar un llibre que, tal com passa amb la serigrafia, es troben entre els grans desconeguts del sector. Si el folre està realitzat amb paper, és aconsellable sempre plastificar. Dins la gamma de plastificats cal destacar el plastificat polipropilè, el plastificat antiratlles i el plastificat Soft Touch.

Guardes. És recomanable que siguin d'un paper porós i a fibra.

Interior o tripa. És el cos de llibre, constituït per plects de pàgines múltiples de quatre.

Llom. Pot ser recte o rodó.

Capçades. És el cordill amb què es cusen els extrems del llibre. Poden ser de diferents colors.

Quan s'imprimeix un llibre en tapa dura, caldrà considerar si anirà en un retractilat unitari.

Flexibook o Tapa íntegra

Tal com el seu nom indica, es diferencia de la tapa dura en què la coberta no és de cartró sinó d'una cartolina gràfica, que té més flexibilitat.

Cold Blue

És un tipus d'enquadració que permet obrir el llibre en una posició completament horitzontal.

Rústica cosida

És la més habitual per raons de seguretat i perquè permet que el llibre s'obri millor. **Nova Era** té un catàleg per decidir el color del fil a utilitzar.

Fresada

És una enquadernació sense costures. En l'actualitat, és bastant resistent gràcies al fet que les coles són de bona qualitat.

Pur

Es realitza amb una cola que s'asseca de manera immediata quan entra en contacte amb l'aire i que fixa els fulls amb més fermesa.

Fil vist

És una de les opcions que permeten obtenir un enquadernat més bonic. Ara bé, per aconseguir-ho, cal tenir cura de detalls com la tapa i la contratapa, el cosit, les puntades i el color del fil, entre d'altres.

Altres tipus d'enquadernació

Existeixen altres classes d'enquadernació, entre les quals cal esmentar l'enquadernació amb cosit Singer (cosit pel llom), amb grapes (Normals o **Omega**), amb Wiro, amb espiral, amb acabats tipus **Moleskine** i a la japonesa.

PAPERERIES (paper carta, targetes, carpetes, etc.)

En productes de papereria normalment treballem amb tints Pantone sobre papers porosos. És important triar un color de la gamma Pantone Uncoated i utilitzar directament la guia **Pantone** (i com ja hem esmentat, mai prenent com a referència el color que es veu a la pantalla del monitor). És important que el color Pantone triat es mantingui sense variació en els diferents gramatges de paper utilitzats.

Si volem imprimir un **UVI** brillant en un paper porós, convé aplicar dues passades d'**UVI** perquè s'aprecii.

Convé tenir en compte que, un cop impresos, els targetons i les targetes es guillotinen, de manera que els diferents exemplars sempre presentaran petites variacions entre si. Per aquesta raó, cal deixar la màxima distància possible entre l'àrea impresa i les línies de tall.

És possible tallar les targetes amb encuny i no amb guillotina. L'encunyat permet realitzar un tall exacte, tot i que es tracta d'un sistema més car.

Es pot imprimir en sobres estàndard. No obstant això, amb aquest tipus de sobres no és possible realitzar solapes impreses a sang. També hi ha els sobres de fabricació pròpia sobre els quals s'hi pot imprimir qualsevol disseny.

Igualment, cal deixar almenys 1,5 centímetres a les solapes de les carpetes, que poden anar encunyades o portar imants, entre moltes altres coses.

Les tints **Pantone** per imprimir els productes de papereria poden obtenir-se mitjançant mescla o comprar-se directament, depenent de la producció i el pressupost.

Caixes, fundes i estoigs

Per folrar les caixes, fundes i estoigs és important fer servir un paper resistent a la brutícia i als frecs. Si no és així, es recomana plastificar.

Aquests productes poden portar niu o cinta, però no s'ha d'oblidar que la inclusió d'aquests elements incrementa el treball de manipulació.

Invitacions contracolades

Per realitzar invitacions contracolades cal estar molt alerta amb els calendaris, ja que la producció és lenta i les coles triguen molt a assecar-se bé. Això fa que siguin susceptibles a ondular-se o a barrejar-se amb la tinta i donar lloc a repintats. Tant és així, que si s'introdueixen en els sobres sense estar ben seques, inclús els podrien fer arrugar.

R + D

Per aconseguir una impressió de màxima qualitat, **Nova Era** té un **Departament de R + D** que tracta les imatges per adaptar-les al tipus de paper a imprimir.

Anem sempre a la recerca de la millor qualitat de reproducció a partir tant de les imatges que ens arriben digitalitzades –i que demanem sempre en format **RGB**– com de les que escanegem nosaltres. Les passem pels nostres perfils amb l'objectiu de millorar-les i ens centrem, sobretot, en les que no assoleixen els nivells mínims requerits.

Cal tenir en compte que si una imatge, en el moment d'entrar a les màquines d'impressió, és dolenta o està mal perfilada, es pot fer ben poc per millorar-la. L'únic recurs disponible és donar-li més o menys color i poca cosa més.

Per aquest motiu, durant més de 20 anys hem anat desenvolupant i millorant els nostres perfils, amb la finalitat d'aconseguir resultats únics.

Així mateix, disposem de la tecnologia més avançada per a escanejar negatius, diapositives i opacs.

Realitzem proves de color **Cromalin Digital Eurostandard** amb tira de control per supervisar tots els materials d'impressió abans de l'entrada en màquines.

A més, insistim en demanar sempre els documents en obert per perfilar les imatges i verificar sangs i tintes, entre altres coses.

A més d'un dissenyador li ha passat que, tot i haver aprovat la impressió d'un plec a peu de màquina, el resultat no és l'esperat. La **densitometria** incorporada a les nostres màquines i el seu manteniment escrupolós, evita aquestes sorpreses tan desagradables.

Consells a dissenyadors per millorar la qualitat i optimitzar costos

1. Tan important com triar un dissenyador per a un projecte és decidir el proveïdor industrial que el produirà.

2. Abans de començar a dissenyar, hauria de ser obligatori mantenir una sèrie de reunions amb totes les parts implicades en la realització d'un projecte, per acordar les variables –mesures, papers, acabats, etc.– que permeten optimitzar costos. És un error esperar fins a l'últim moment per enviar el **PDF** per producció i fer l'encàrrec d'impressió al proveïdor més barat, sense cap altra consideració. Encarregar el treball a corre-cuita, sense altre criteri que l'estalvi, és una manera de malbaratar la feina ben feta.

3. Cal tenir molt clars els calendaris i els terminis de lliurament. Pot passar, per exemple, que triem una tela i la demanem a l'últim moment. Pot passar que trigui entre 3 i 4 setmanes a arribar, fet que ens impedirà acomplir amb el calendari. Podem tenir un problema similar amb els papers especials.

4. Com que s'acostuma a comprar les teles per bobines, és important adaptar el nombre d'exemplars a la quantitat de tela que surt per bobina.

5. Les guardes haurien d'anar sempre a fibra. És una mica més car, però evita que es produeixin arrugues.

6. És convenient ajustar els plecsc en funció de la mida del llibre. De vegades, afegir quatre pàgines a un llibre pot fer que es disparin els preus.

7. Cal seleccionar amb cura el tipus de vernís que utilitzarem. És un aspecte fonamental, al qual gairebé ningú atorga importància.

Evitar que se'ns enganyi amb els pressupostos

A **Nova Era** sempre hem mostrat un gran interès per transmetre els nostres coneixements als clients amb els que treballem. Com més ben informats estiguin, més fàcil els serà percebre i entendre la impressionant millora que s'esdevé quan imprimim amb papers porosos.

Els clients ben assessorats reconeixen la importància de treballar amb planxes **CTP** de la millor qualitat i no procedents d'Àsia. I podran evitar que un impressor els enganyi a l'hora de pressupostar un gramatge de paper i utilitzar-ne posteriorment un altre d'inferior.

Un client ben informat sabrà que sempre cal comprar el paper a fabricants homologats. Així, evitarà trobar-se amb papers que canvien de tonalitat i se'ls modifica la textura. Això pot succeir perquè, en els pressupostos més econòmics, els impressors compren papers que els fabricants descarten per tenir tares i alguns distribuïdors venen a un cost molt menor.

Amb bons coneixements, el client sabrà que les clapes que apareixen en certes impressions sobre papers porosos no són un defecte propi del paper, com algun impressor podria afirmar. Sabrà, en canvi, que és un problema de la pressió dels cautxús, que són cars i els impressors no els pressionen prou amb l'objectiu de perllongar la seva durabilitat quan es treballa a un preu molt econòmic.

Ànima d'impremta

Una màquina d'imprimir és i sent com una persona. I, talment com ens passa a nosaltres, li afecten la humitat i la temperatura, que van canviant cada dia. Per això, és impossible tornar a imprimir un treball com l'anterior.

Nosaltres tenim una manera d'interpretar la impressió que cataloguem com a Art. Comencem amb un paper en blanc mentre es va ajustant i estabilitzant la tinta i interpretem el punt màxim de qualitat a què es pot arribar en màquines a partir de l'anàlisi prèvia realitzat pel nostre **Departament de R + D** en el tractament de les imatges.

No ens oblidem de l'artista **Manel Anoro**, el qual, quan li imprimíem un catàleg de les seves obres, sempre deia que el millor que podia passar era que la impressió fos tan bonica i creïble com el mateix quadre. A més, això ajudava a vendre-les, que era el més important.

Nova Era Barcelona

Ctra. Hospitalet, 147-149

08940 Cornellà de Llobregat

www.novaerapublications.com

Per a més informació i visites concertades a Nova Era:

Tel.: 93 204 19 04

pedro@novaera.es

© Nova Era Publications